

RefErdő *Áldás, békesség!*

A monorierdői reformátusok hírlevele

II. évfolyam, 2. szám 2014. június

Az Ige körül...

Olvasandó: Zsoltárok 23 és Máté evangéliuma 8,23-26

Pünkösdre készülve – nem a félelemnek lelkét adta nekünk Isten

Az ember vágyaiban sok minden benne van, s talán az első helyek egyikét foglalja el a félelem nélküli életre való vágyakozás. Vágyakozás, mert az ember úgy érzi, hogy ez lehetetlen. Féltjük az egészségünket, munkahelyünket, egzisztenciánkat, szeretteinket, a jövőnket, életünket. Még a keresztyén ember is az eljövendő új világba helyezi a félelem

teljes kiűzését, mintha ez lehetetlen lenne a mában. Fiatalabb koromban szerettem volna olyan lenni, mint az Utolsó cserkész című film főszereplője: akkor is teljes nyugalomban van, amikor robban körülötte a ház, amikor pisztolyt tartanak a halántékához, amikor lövöldöznek rá. A legéletveszélyesebb helyzetben is teljes nyugalommal beszélt, cselekedett, mintha semmi baj nem történe körülötte. Ezek a filmek is valahogy az ember nyugalom, vagy inkább a félelem nélkülség iránti vágyát fejezik ki. Az ókori filozófusoknak ugyanez volt a célja: az ataraxia. Különböző világnézeti rendszereket alkottak, amelyek célja az volt, hogy kibillenthetetlen belső egyensúlyba hozzák az embert.

A félelem olyan, mintha egy megkerülhetetlen közege lenne, amiben élünk. Ezt igyekeznek ma gerjeszteni, s ha megfigyeljük, a világgazdaság erre épül. Félelemből fogyasztunk, nehogy ne olyanok legyünk, mint az elénk festett ideál. A reklámok is félelemre építve próbálnak felesleges dolgok megvételére ösztönözni. A média mindenből félelmet generál, még egy időjárás-előrejelzést is úgy tálnak most már, hogy rossz idő esetén mintha a világ vége jönne el. Minél sűrűbb ez a közege, annál inkább vágyunk belőle kimenekülni, mert mintha nem kapnánk levegőt.

Te félsz-e valamitől? Betegségtől, műtéttől, lelet eredményétől, munkahelyi problémák alakulásától, megélhetési gondoktól, gyásztól? Mondod-e azt valamire, hogy „Jaj, nem tudom, mi lesz velem?” Földi életünk a félelem kódéba burkolódik, s a halál árnyéka vetődik rá. E szomorú képet elűzendő, emlékezzünk, hogyan szólt a 23. zsoltár, amely a

keresztyén hívek legkedvesebb zsoltára talán. Idilli képeit szinte hitvallás-szerűen szívesen mondjuk. Dávid zsoltára, de sajátunknak érezzük, s ez így helyes, a magunk nevét helyettesíthetjük a zsoltár címfeliratába. Az élet alapvető problémáira kínál gyógyírt: a nélkülözésre, szükségre,...a félelemre. S ha a sajátunk, mondjuk el egyes szám első személyben, miről is szól ez: Az Úr az én pásztorom, aki előttem megy, gondoskodik rólam, ezért soha nem szenvedek hiányt semmiben. Terelget engem, nem kell félnem még a rossz döntéseim következményétől sem, vezet engem a helyes úton. Nem magamért, mintha megérdemelném, hanem az Ő nevéért...mert szeret engem! Bőségben ad nekem nyugalmat, csobogó vizek tükrözik lelkem nyugalmát. A halál árnyékában járva is nem félek semmi bajtól, mert botjával távol tartja tőlem a gonoszt, a halál erőit, ha eltévelyednék, visszahúzza a helyes útra. Isten jósága és szeretete, jelenléte kísér, mint a folyamatosan rám ragyogó napfény, egész életemben! Óh, de jó ezt elmondani! De mennyivel jobb lenne megélni!

Isten látja a szívünket, s látja az érzelmeinket, félelmeinket. Hiába mondod, hogy „az Úr az én pásztorom”, ha belül mást érzel! Pedig „nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a jőzanság lelkét.” (2Tim 1,7) Ezt a zsoltárt Jézus tanítványai is ismerték. Ott, akkor azon a viharos tengeren, amikor a víztömegek remegtek a hajó alatt, a szárazföld elveszett a látómezőről, a sötétség, a hajótesten átcsapó tengervíz robaja uralkodott, akkor egy valami még erősebb volt: a tanítványok szívében a félelem, s nem igazán volt kedvük a 23. zsoltárt elmondani. Sokszor vagyunk úgy, hogy nagyobb a félelmünk, mint maga a vihar, vagy éppen a félelmünk idézi elő a vihart, mint egy önbeteljesítő prófécia. Úgy vagyunk, mint Jób, aki azt mondta: „amitől leginkább rettegetem, az jött rám, amitől remegtem, az ért utol engem.” (Jób 3,25)

Dávid is ilyen ember volt, mint az akkori és a mostani tanítványok: voltak félelmei, s a jó pásztorról író zsoltáros tudott a halálfélelemről is dalt írni: „*Kegyelmezz, Uram, mert elcsüggedtem, gyógyíts meg, Uram, mert reszketnek tagjaim! Lelkem is csupa reszketés.*” (Zsolt 6,3-4) A tanítványok abban a hajóban biztos, hogy ezekkel a sorokkal tudtak inkább azonosulni. De hallgasd csak, mit mond Jézus a tanítványoknak: „Mit féltek, kicsinyhitűek?” Az a szó, amely itt áll, az nem is félelmet jelent igazából, hanem csüggedést, bátortalanságot, gyávaságot, tehát olyan félelmet, amire nincs ok! Ne botránkozzatok meg ezen, hogy gyávának nevezi az Úr a tanítványokat, s minket is, ha hasonlóan félelmetes helyzetben vagyunk. Nem ledorongoló módon teszi ezt, hiszen utána le is csillapítja a tengert, hanem egy másik lehetőséget kínál nekünk. Az Ő útját, s megmutatja, miért is nincs okunk félni. Mindannyian félünk – aki azt mondja, hogy nem, az nem mond igazat – de olyan ez, mint egy harc: a félelem győz le minket, vagy mi a félelmet. Az Úr a győzelem útjára akar vezetni. Arra az útra vezet, melyen járva képesek lehetünk a legnagyobb vihar közepette is nyugodtan aludni, a kétségbeejtő helyzetekben is nyugodtak maradni. Ez nem a kicsinyhitűség útja, hanem az igazság ösvénye, amelyen vezetni akar az Úr, a Jó Pásztor, aki életét adta a juhokért. Egyenként és együtt is. Milyen érdekes, hogy a Biblia eredeti nyelvében a juh és a nyáj ugyanaz a szó, mintha azt fejeznék ki: együtt is és egyenként is fontosak vagytok nekem! Én vagyok a ti őriző pásztorotok. Nincs félnivalója a gyülekezetnek és annak tagjainak egyenként sem!

A Jó Pásztor nem pásztorbottal óv meg bennünket. Életét adta értünk. Vannak olyan testőrök, akiknek az a dolguk, hogy egy rendezvényen bent lévőket életük árán is úgy

őrizzenek meg, hogy bent észre se vegyék, ha kívül háborúság van. Híradóban látni, amikor a gazdasági nagyhatalmak vezetői összegyűlnek tanácskozni, akkor biztos, hogy akörül az épület körül, ahol összegyűlnek, tüntetések lesznek, autók fognak kigyulladni, szemetesek fognak fölborulni és lángra kapni, kövek fognak repülni. De a testőrök életük árán is biztosítják a bent lévők nyugalmát olyannyira, hogy semmit sem tudnak a bent lévők a kinti veszélyről és háborúról. Mert ezeknek a testőröknek fizetnek ezért. Az Úr Jézus életét adta a Golgota keresztnél, hogy a sötétség erőit, a halált, amely félelemre ad okot, távol tartsa tőled és legyőzze. Neki nemhogy nem fizetett érte senki, hanem megvetésben és elutasításban van azóta is része, még azok részéről is, akikért életét adta! Céltáblává tette magát a Sátán erőivel szemben, hogy a te utadon ne lehessen félelemre ok, ne legyen erő, mely elragad, ne legyen halál, mely végérvényesen legyőzhet téged, vagy szeretteidet. Azok az erők, amelyekről te most félsz, az mind Őréa nehezült a kereszten. Ő a Getsemánétól kezdve átélte összes félelmedet és fájdalmadat, amit neked már nem kell. Hidd el: Ő azért élt át fájdalmakat, hogy neked ne kelljen, azért gyötrődött, hogy neked ne kelljen! Ha ezt elhiszed, akkor már nem leszel gyáva, mert megérted, hogy nincs mitől félned. Gyávaság valóban az, ha tudod, hogy Jézus legyőzte a halált, te mégsem látsz túl a halálon. Gyávaság, ha kezdedben van az eszköz valamire, hogy megtedd, az eredményt is elkönnyvelheted előre, te mégis félsz megtenni...pedig az Úr ilyen bizonyosságot adott nekünk!

Mondhatod: de hogyan éljem ezt meg a jelen problémái között, amelyek árnyékában eltörpülni látszik Krisztus keresztné, s mindez csak üres hitvallássá válik? Láss túl a viharon, amely után az Úr Jézus szavára a tenger lecsendesedett! A felhők felett más süt a nap! Láss túl a Golgotán, amely után harmadnapra az angyalok szava hirdette a feltámadást. Ez a feltámadás, ennek valósága teheti csak félelem-mentessé életedet. Nem tudok Isten igéje alapján mást mondani, s ha ezt nem hiszed, marad a félelem, a gyávaság, az aggodalom, a halál.

Jézus, a te pásztorod itt van vigasztaló Szentlelke által, akit első pünkösdkor kiárasztott a tanítványokra, s kiáraszthat rád is. Kér téged, hogy nézz magadba. Mitől félsz? Tedd az Ő kezébe, engedd el, érezd a vezetését, az erejét, amellyel átsegít minden bajon, vezet az Ő bölcsessége által a helyes úton. Halld meg szavát, amellyel a te viharaidat csendesíti éppen, s elúzi a halál árnyékát felőled...hogy az Ő házában lakhass egész életedben, örök életedben!

Ámen.

Elhangzott 2014.május 18-án, Lénárt Tibor által. (szerkesztett változat)

Istentiszteleti alkalmaink

melyekre szeretettel hívogatunk mindenkit

Vasárnapi istentisztelet:

reggel 8-órai kezdettel, az Ősz utcában lévő római katolikus kápolnában.

Bibliaóra:

Minden héten, pénteken este 6 órai kezdettel szintén a kápolnában. Kivétel: a hónap első péntekén Horváth Lászlóéknál, a Fürdő utca 1/b szám alatt tartjuk a bibliaórát.

Hogyan éljük meg az életünkben a Heidelbergi Káté üzenetét?

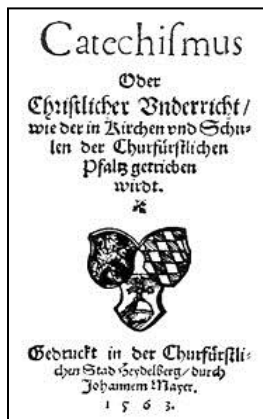
Vasárnaponként felolvasásra kerül hitvallási iratunkból egy-egy testvérünk által az aktuális úrnapi kérdés-felelet. Hogy mit jelent a Heidelbergi Káté olvasása, arról szóljon az alábbi gondolatsor:

A Heidelbergi Káté az életünkre nézve a Biblia mondanivalóját foglalja össze: Egyetlenegy vigasztalásunk van életünkben és halálunkban, hogy mind a testünkkel, mind a lelkünkkel nem önmagunké vagyunk, hanem a mi hűséges megváltónknak, Jézus Krisztusnak a tulajdonai vagyunk. Aki az ő drága vérével minden bűnünkért tökéletesen eleget tett. Hinnünk kell mindazt, amit az evangélium ígér; de nem csak azt, amit Isten az ő igéjében kijelent nekünk, hanem szívünkben kell bízunk abban is, amelyet a Szentlélek az evangélium által elvégez bennünk, mert Isten nem csak másoknak, hanem nekünk, monoriérdői református keresztényeknek is bűnbocsánatot, örök igazságot, és örök életet ajándékoz kegyelméből, egyedül Krisztus érdeméért. Bízunk Istenben és ne legyen kételkedésünk arról, hogy amire szükségünk van, azt ne adná meg, mert ő minden testi és lelki szükségünket be fogja tölteni, de ehhez szükségünk van arra, hogy bízunk benne. Tegyük vallást az ő nevééről, és önmagunkat adjuk oda neki élő hálaáldozatként, harcoljunk a bűn és az ördög ellen ebben az életben szabad lelkiismerettel, hogy a testünk gonosz indulatai ne uralkodjanak többé mibennünk, hanem önmagunkat szenteljük Istennek hálaáldozatul. Az örök életről szóló hittételből az a vigasztalásunk, hogy miután megérezzük a szívünkben az örök boldogság kezdetét e halandó életünk után, tökéletes üdvösségben lesz részünk. Ha szeretjük Istent és ha még szenvedésben vagyunk is, akkor is keresni fogjuk őt! És még inkább magasztaljuk őt, mert közel van hozzánk, a szívünkben van és ezáltal megerősödik a hitünk. Olyanokká leszünk a Szentírás szavaival írva: mint a tűzben megpróbált arany.

Szeretett testvérek, úgy éljük meg a Heidelbergi Káté üzenetét, mondanivalóját, hogy Jézus Krisztust fogadjuk el igaz hittel üdvözítőnknek és mindent öbenne kell bízunk, ami az üdvösségre szükséges.

Egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus. (1Tim 2;5)

Gáspár József

Dallamok a templomért

2014. május 4-én Isten kegyelméből megrendezhettük a monorierdői református templom fölépítését támogató jótékonyági koncertsorozat első előadását. Mészáros János Elek nemcsak páratlan énekhangjával csalt könnyeket az arcokra, hanem lelke mélyéről, őszintén elmondott bizonyítételei által is. Köszönjük neki ezúton is, hogy megtisztelt bennünket előadásával, a Monor-Nagytemplomi Református Gyülekezetnek pedig, hogy biztosították templomukban a helyszínt a közel 500 fős közönség számára, akiknek szintén köszönetünket fejezzük ki a szép számmal felajánlott adományokért. Isten áldja meg a jókedvű adakozókat!

Gulyás Eszter képei a koncertről

A templomról és a kereszttig tartó útról

Miért fontos nekünk a templom? Azért mert nekünk kedves és mert az életünk része! A templom, mint imádság háza, kell, hogy fontos legyen az életünkben. Az Úr szüntelenül tisztítson bennünket, hogy imádság háza lehessen a templom.

Nincs más út csak a kereszt, Jézus az Út.

Nem elég, ha csak templomba járunk, egészen a kereszttig kell elmenni, ott le kell tennünk a bűn batyuját, amit cipelünk és csak azután mehetünk tovább.

Mindig és minden körülmények között az Istenre vagyunk utalva. Az Isten célja a megváltással, hogy az ő dicsőséges kegyelmét magasztaljuk. Az áldás Maga az Isten. Amikor odaérünk a kereszthez,

ahová a bűn batyuját magunkkal cipeljük, letesszük Isten elé minden bűnünket, amiket hordozunk, már-már erőtlenség alatt, akkor megszólít bennünket az Úr és azt mondja: Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Így mehetünk tovább, lélekben egészségesen, elmondva, hogy mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.

A hitünk szerepe a megfelelő tudás. A hitünket gyakorolni kell. Ismerjük meg Istent helyesen, de ismerjük meg önmagunkat is, Isten áldásával: „A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hitben, hogy bővüljétek a reménységben a szentlélek ereje által.” (Róma 15;13)

Gáspár József

Idén is lesz gyerekhét!

A Monor-Kistemplomi Református Egyházközség monorierdői gyülekezettrésze nevében örömmel értesítjük Önöket arról, hogy – az elmúlt évekhez hasonlóan – idén is megrendezzük a nyári gyermek hetünket Monorierdőn.

Időpont: 2014. június 30. hétfőtől, július 4. péntekig, reggel fél 9 és d.u. fél 5 között.

Helyszíne: Fekete István Általános Iskola

A programról általánosságban: délelőttönként játékos hittanóra, foglalkoztató játékos feladatokkal, délutánonként: kézműves foglalkozások. Közben udvari játékokat, és barkácsolást szervezünk. Naponta háromszori étkezést biztosítunk a gyermekeknek. (Tízórai, ebéd, uzsonna.)

A tavalyi évhez hasonlóan, az egész hétre, csak jelképes részvételi díjat szedünk: 4000 Ft értékben.

Hozzájárulást szeretettel elfogadunk azoktól, akik pénzben vagy természetben (gyümölcs, sütemény stb.) szeretnék segíteni a programjainkat. Jöhetnek más vallású gyerekek is a táborba, de külön adományt kérünk azon családoktól, akik nem vesznek részt a református egyház fenntartásában.

A buszkiránduláshoz külön kell hozzájárulni!

Mivel idén is sok gyermek várható, ezért kérjük a jelentkezési lapok visszajuttatását **június 15-ig** személyesen, vagy címünkre: Monor Ady u. 74., vagy elektronikus formában a lenart.tibor@gmail.com címre. (Az iskolában tanárok gyűjtik össze a jelentkezési lapokat, de Gulyás Andrásné, Ica néninél is lehet jelentkezni: Monorierdő Szabadság u. 44.) Jelentkezési lapok kérhetőek a gyülekezetben, ill. letölthetőek a honlapunkról.

A jelentkezések elbírálásánál nem a beérkezések sorrendje számít. Elsőbbséget élveznek a gyülekezetünkhöz kötődő gyermekek, és azok, akik már részt vettek hittan táborban.

A fegyelmezési problémák elkerülése érdekében a csúnya beszédet számúzni kívánjuk e hétről, és a táborvezető élni fog azzal a jogával, hogy a rendbontó magatartású gyermek a következő naptól már nem jöhet a táborunkba. Az életkor határ: középső csoportos óvodástól 7. osztályos korig.

Életképek...

Édesanyák vasárnapján idén örvendetesen sok gyermek vállalta azt, hogy édesanyjuknak, nagymamájuknak oly módon szerezzenek örömet, hogy Isten házában, Neki énekekkel és versekkel adjanak hálát a szülői gondoskodásért. Tudjuk, hogy ezek a gyermekek még nem feltétlenül így érzik ezt a hálát, amikor izgulva mondják el a szorgalmasan, hetek alatt megtanult rigmusokat. De talán évek múltán, amikor visszaemlékeznek majd ezekre az ünnepekre, az ő szívükben is szárba szökken a hálának az a virága, amely bennünk, az őket felkészítő felnőttekben már évek óta illatozik, s amelynek „virágporával” igyekszünk a ránk bízott gyermekek életébe továbbadni, tovább plántálni a hála virágait. Jó kifejezése ennek az is, amikor felnőttek és gyermekek együtt tudnak énekelni, s ezekkel az énekekkel is hidat építhetünk a generációk között: az Isten iránti hála hídját. Kívánjuk, hogy az előttünk levő évek alatt minél több gyermek áthaladhasson ezen a hídon, s amikor már nem a lámpaláz, az izgalom uralja szívüket, akkor letisztulva ők is megláthassák lelkük mélyén Isten arcának tükörképét!

Lénárt Tibor

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma.

Felelős szerkesztő: Vladár István lelkipásztor (tel.: 29 414-525)

Szerkesztő: Lénárt Tibor exmisszus (tel.: 30 994-2539) Munkatárs: Gáspár József

www.monor-kistemplomi-reformatus-egyhazkozseg.parokia.hu/monorierdo